

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 16. novembra 2010(*)

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 3, točka 2 – Ne bis in idem – Pojem ‚ista dejanja‘ – Pravica izvršitvenega pravosodnega organa, da zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje – Pravnomočna sodba v državi izdaje naloga – Posedovanje prepovedanih drog – Promet s prepovedanimi drogami – Kriminalna združba“

V zadevi C-261/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Stuttgart (Nemčija) z odločbo z dne 29. junija 2009, ki je prispela na Sodišče 14. julija 2009, v postopku izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

Gaetana Mantella,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts in J.-C. Bonichot, predsedniki senatov, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Löhms, E. Levits, A. Ó Caoimh, L. Bay Larsen, sodniki, C. Toader (poročevalka) in M. Berger, sodnici,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. julija 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za nemško vlado S. Unzeitig in J. Möller, zastopnika,
- za češko vlado M. Smolek, zastopnik,
- za grško vlado T. Papadopoulou in G. Karipsiadis, zastopnika,
- za špansko vlado M. Muñoz Pérez, zastopnik,
- za francosko vlado G. de Bergues in B. Beaupère-Manokha, zastopnika,
- za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,
- za nizozemsko vlado M. de Ree, zastopnica,
- za poljsko vlado M. Dowgielewicz, zastopnik,
- za švedsko vlado A. Falk in C. Meyer-Seitz, zastopnici,
- za vlado Združenega kraljestva S. Hathaway, zastopnik, skupaj s S. Lee, barrister,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in R. Troosters, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. septembra 2010,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1, v nadaljevanju: Okvirni sklep) in zlasti načela *ne bis in idem*.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje v Nemčiji v zvezi s sodnimi pregoni, ki jih italijanski organi izvajajo zoper G. Mantella in 76 drugih oseb, ki so osumljeni organizacije trgovine s kokainom na območju Vittorie (Italija).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1, 5, 8, 10 in 12 Okvirnega sklepa je navedeno:

„(1) Po zaključkih Evropskega sveta iz Tampereja 15. in 16. oktobra 1999 in zlasti točke 35 teh zaključkov je treba med državami članicami odpraviti uradni postopek izročitve oseb, ki so po izrečeni končni sodbi na begu pred zakonom, in skrajšati postopek izročitve oseb, ki so osumljene kaznivega dejanja.

[...]

(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

[...]

(8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

[...]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) omenjene pogodbe s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.

[...]

(12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti Poglavlje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

[...]“

- 4 Člen 1 Okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in

predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.“

5 Člen 2(1) in (2) Okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti izrečena, za kazni do najmanj štirih mesecev.

2. Naslednja kazniva dejanja, če so v odreditveni državi članici kazniva z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti do najmanj treh let, in kot so opredeljena po pravu odreditvene države članice, so po tem okvirnem sklepu in brez ugotavljanja dvojne kaznivosti storjenega dejanja razlog za predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje:

– pripadnost kriminalni združbi,

[...]

– nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami,

[...]“

6 Člen 3 Okvirnega sklepa z naslovom „Razlogi za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje“ določa:

„Izvršitveni pravosodni organ države članice (v nadaljevanju ‚izvršitveni pravosodni organ‘) zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje v naslednjih primerih:

[...]

2. če izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo, da je zahtevani osebi država članica izrekla pravnomočno sodbo za ista dejanja, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni ta kazen že prestala ali se po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več obsoditi;

[...]“.

7 Člen 15 Okvirnega sklepa z naslovom „Odločitev o predaji“, določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke[,] določene v člen[u] 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

8 Člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, str. 19), podpisane v Schengnu (Luksemburg) 19. junija 1990 (v nadaljevanju: KISS), določa:

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

9 Člen 57(1) in (2) KISS določa:

„1. Če pogodbenica obtoži osebo kaznivega dejanja in pristojni organi te pogodbenice utemeljeno domnevajo, da se obtožba nanaša na ista dejanja, za katera je bil sodni postopek že pravnomočno končan v drugi pogodbenici, ti organi, če menijo, da je to potrebno, zahtevajo ustrezne informacije od pristojnih organov pogodbenice, na ozemlju katere je bila sodba že izrečena.

2. Zahtevane informacije je treba dati čim prej in se upoštevajo pri določanju nadaljnjega poteka postopkov, ki so v teku.“

- 10 Iz podatkov, ki se nanašajo na dan začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe in ki so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), je razvidno, da je Zvezna republika Nemčija podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za predhodno odločanje v skladu z določbo člena 35(3)(b) EU.

Nacionalno pravo

Nemško pravo

- 11 Člen 3, točka 2, Okvirnega sklepa je bil v nemško pravo prenesen s členom 83(1) zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 23. decembra 1982 (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, v nadaljevanju: IRG) v različici, ki izhaja iz zakona o evropskem nalogu za prijetje z dne 20. julija 2006 (Europäischen Haftbefehlsgesetz – BGBl. 2006 I, str. 1721 – EuHbG). Ta člen, naslovljen „Dodatni pogoji za dopustnost“, določa:

„Izročitev ni dovoljena, kadar:

1. je država članica obtoženi osebi že izrekla pravnomočno sodbo za isto dejanje, na katerem temelji zahteva za izročitev, pod pogojem, da je v primeru obsodbe kazen že prestana ali se prestaja oziroma se kazni po zakonodaji države članice, ki je kazen naložila, ne more več izvršiti [...].

[...]“

Italijansko pravo

- 12 Člena 73 in 74 dekreta predsednika republike št. 309 z dne 9. oktobra 1990 o enotnem besedilu predpisov na področju ureditve, ki velja za droge in psihotropne snovi, preprečevanja in zdravljenja toksikomanije in ponovnega uvajanja (v nadaljevanju: DPR št. 309/90), določata:

„Člen 73. Proizvodnja, promet in nezakonito posedovanje drog ali psihotropnih snovi

1. Kdor brez dovoljenja iz člena 17 za kakršen koli namen goji, proizvaja, izdeluje, pridobiva, rafinira, prodaja, ponuja ali daje v prodajo, odstopa, distribuira, trguje, prevažja, oskrbuje, pošilja, daje ali odpremlja v tranzit ali dostavo droge ali psihotropne snovi [...], se kaznuje z zaporom od šest do dvajset let in denarno kaznijo od 26.000 EUR do 260.000 EUR.

[...]

6. Kazen je višja, če so dejanje storile najmanj tri osebe, ki so delovale skupaj.

Člen 74. Združba z namenom nezakonitega prometa z drogami in psihotropnimi snovmi.

1. Kadar se najmanj tri osebe združijo za storitev več kaznivih dejanj iz člena 73, se tistega, ki spodbuja, ustanovi, vodi, organizira ali finančno podpira združbo, kaznuje z zaporom najmanj dvajset let.

2. Kdor sodeluje v združbi, se kaznuje z zapornom najmanj deset let.

3. Kazen je večja, če je udeležencev deset [...].

[...]"

13 Na podlagi člena 649 italijanskega zakonika o kazenskem postopku „se zoper obtoženega, ki je bil oproščen ali obsojen s pravnomočno sodbo ali sklepom, ne sme sprožiti nov kazenski postopek zaradi istega dejanja, razen če se to glede na pravno kvalifikacijo, stopnjo resnosti ali okoliščine šteje za drugačno“.

14 Po navedbah italijanske vlade pa je iz sodne prakse Corte suprema di cassazione (italijansko kasacijsko sodišče) razvidno, da „se na izjemo iz člena 649 zakonika o kazenskem postopku ni mogoče sklicevati, kadar dejstvo, zaradi katerega je bila že izdana pravnomočna sodba, pomeni predpostavko idealnega steka kaznivih dejanj, saj je mogoče ravnanje, ki je že bilo predmet pravnomočne sodbe, ponovno opredeliti kot dejanski element in na podlagi drugačne ali celo alternativne presoje uvrstiti v širšo opredelitev obtožbe“.

Dejansko stanje v postopku v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

15 Tribunale di Catania (Italija) je 7. novembra 2008 izdalo evropski nalog za prijetje (v nadaljevanju: nalog za prijetje) zoper G. Mantella, zaradi njegovega prijetja in predaje italijanskim organom v okviru kazenskih pregonov, ki so bili sproženi zoper njega. Ta nalog za prijetje temelji na nacionalnem nalogu za prijetje, ki ga je 5. septembra 2008 isto sodišče izdalo zoper G. Mantella in 76 soobtožencev.

16 V utemeljitev naloga za prijetje se G. Mantellu očitata dve dejanji.

17 Po eni strani naj bi od januarja 2004 do novembra 2005 v okviru kriminalne združbe, v kateri je bilo še najmanj deset drugih oseb, sodeloval pri prometu s kokainom, organiziranim v Vittorii (Italija), drugih italijanskih mestih in v Nemčiji. G. Mantello naj ne bi deloval samo kot tihošopek in posrednik, ampak naj bi bil odgovoren tudi za preskrbo in trgovanje s kokainom. Vendar pa je v skladu s členom 74(1) in (3) DPR št. 309/90 za ta dejanja v italijanskem pravu predpisana kazen zapora najmanj dvajset let.

18 Po drugi strani naj bi v tem obdobju in na istih krajih sam ali v sodelovanju z drugimi nezakonito prevzel pošiljko kokaina, jo zadržal in jo predal, prodal ali odstopil drugim. Za ta dejanja se po italijanskem pravu oseba kaznuje z zapornom od osem do dvajset let, kazen pa je lahko višja.

19 V zvezi s tem so bile zoper G. Mantella navedena obteževalna okoliščina, da je združba prek prodajne mreže s kokainom oskrbovala mladoletnika.

20 Kot je razvidno iz nacionalnega naloga za prijetje, je več organov že od januarja 2004 preiskovalo nezakonit promet s kokainom, ki se je razširil v deželi Vittorii. Preiskava je v glavnem temeljila na obsežnem prisluškovanju, ki je omogočilo ugotovitev obstoja organizirane mreže, ki zajema dve kriminalni združbi, kar je pomenilo možnost uporabe člena 74 DPR št. 309/90. Poleg tega je bilo s prisluškovanjem telefonskim pogovorom G. Mantella od 19. januarja do 13. septembra 2005 potrjeno njegovo sodelovanje v tej mreži. G. Mantella so preiskovalci na nekaterih njegovih potovanjih tudi zasledovali, med drugim 28. julija in 12. avgusta 2005, ko je potoval med Sicilijo (Italija) in Milanom (Italija), ter 12. septembra 2005, ko je potoval med Sicilijo, Esslingenom (Nemčija) in Catanio.

21 Med tem zadnjim potovanjem je G. Mantello kupil 150 gramov kokaina v Esslingenu, ob vrnitvi 13. septembra 2005 zvečer pa ga je ob izstopu z vlaka na železniški postaji v Catanii prestregla železniška policija, ki ga je preiskala in odkrila, da je prenašal dve vrečki, v katerih je bilo 9,5 grama oziroma 145,96 grama kokaina, kar ustreza od 599 do 719 posameznim odmerkom.

22 Tribunale di Catania je s sodbo z dne 30. novembra 2005 G. Mantella obsodilo na zaporno kazen 3 let, 6 mesecev in 20 dni ter mu naložilo globo 13.000 EUR. Državni tožilec je v obtožnici G. Mantellu očital, da je 13. septembra 2005 nezakonito posedoval 155,46 grama kokaina, namenjenega preprodaji. Tribunale di Catania je ta dejstva štelo za dokazana. Na predlog G. Mantella je navedeno sodišče odločilo po skrajšanem postopku, kar mu je omogočilo zmanjšanje kazni. Corte d'appello di Catania

(pritožbeno sodišče v Catanii) je s sodbo z dne 18. aprila 2006 to sodbo potrdilo.

- 23 Tribunale di Catania je nato G. Mantellu zmanjšalo kazen, tako da je zaporno kazen prestajal le 10 mesecev in 20 dni, prav tako pa mu je bila zmanjšana globa.
- 24 Potem ko se je 3. decembra 2008 Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart (državno tožilstvo v Stuttgartu) v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) seznanilo z evropskim nalogom za prijetje, je 29. decembra 2008 odredilo prijetje G. Mantella na njegovem domu in njegovo privedbo pred Amtsgericht Stuttgart. G. Mantello je pred sodiščem nasprotoval predaji odreditvenemu pravosodnemu organu in se ni odpovedal pravici do pravila specialnosti. Na zahtevo navedenega državnega tožilstva je Oberlandesgericht Stuttgart italijanske organe 22. januarja 2009 zaprosilo, naj preverijo, ali sodba z dne 30. novembra 2005 ne izključuje izvršitve evropskega naloga za prijetje.
- 25 Ker Oberlandesgericht Stuttgart od teh organov ni prejelo nobenih informacij, se je 20. marca 2009 odločilo za odložitev izvršitve evropskega naloga za prijetje. Poleg tega je ob upoštevanju dejanskih in pravnih težav zadeve v glavni stvari G. Mantellu po uradni dolžnosti dodelilo zagovornika.
- 26 Preiskovalni sodnik Tribunale di Catania je pozneje v odgovor na predlog izvršitvenega pravosodnega organa 4. aprila 2009 kot pravosodni organ izdaje naloga za prijetje pojasnil, da sodba z dne 30. novembra 2005 ne nasprotuje pregonom, navedenim v nalogu za prijetje, in da torej ne gre za primer, za katerega bi se uporabljalo načelo *ne bis in idem*. Državno tožilstvo v Stuttgartu je nato od predložitvenega sodišča zahtevalo izvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 27 Oberlandesgericht Stuttgart kljub temu sprašuje, ali lahko nasprotuje izvršitvi naloga za prijetja, izdanega zaradi kaznivih dejanj organiziranega kriminala, ker so imeli v času preiskave, na podlagi katere je bil G. Mantello obsojen zaradi posedovanja kokaina, namenjenega preprodaji, italijanski preiskovalci že dovolj dokazov za njegovo obtožbo in kazenski pregon na podlagi točk obtožnice iz naloga za prijetje, med drugim zaradi prometa z drogami v okviru organizirane združbe. Vendar ti preiskovalci zaradi interesa preiskave, da bi lahko ustavili ta promet in prijeli še druge vpletene osebe, preiskovalnemu sodniku niso poslali informacij in dokazov, ki so jih imeli, niti niso takrat zahtevali pregona zaradi teh dejanj.
- 28 Predložitveno sodišče navaja, da bi bilo mogoče po nemškem pravu, kot ga razlaga Bundesgerichtshof, kaznivo dejanje v okviru združbe načelno preganjati tudi naknadno, če sta se, prvič, predhodna obtožnica in sodna preiskava nanašali samo na posamična dejanja člana take združbe ter če, drugič, obtoženi ni mogel upravičeno pričakovati, da je predhodni postopek zajemal vsa dejanja, storjena v okviru združbe. Zdi se, da se predložitveno sodišče ne strinja povsem s tem stališčem Bundesgerichtshof. Predlaga namreč, da se doda tretji pogoj, in sicer da preiskovalci ob razglasitvi sodne odločbe za posamično dejanje ne smejo upoštevati, da so obstajala druga posamična kazniva dejanja in kaznivo dejanje združevanja, kar se v primeru italijanskih preiskovalnih organov ni zgodilo.
- 29 Oberlandesgericht Stuttgart še navaja, prvič, da v postopku v glavni stvari ni čezmejnega elementa, saj naj bi morebitni *idem* sestavljala sodna odločba, izdana v odreditveni državi članici, in ne v drugi državi članici. Drugič, navedeno sodišče navaja, da Sodišče v okviru evropskega naloga za prijetje še ni razložilo pojma „ista dejanja“. To sodišče torej sprašuje, ali je sodno prakso v okviru KISS mogoče prenesti na položaj, kot je ta v zadevi v glavni stvari.
- 30 Glede na to je Oberlandesgericht Stuttgart prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba vprašanje, ali gre za ‚ista dejanja‘ v smislu člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa [...] presoјati:
- a) glede na pravo odreditvene države članice ali
  - b) glede na pravo izvršitvene države članice ali
  - c) z neodvisno – za Unijo specifično – razlago pojma ‚ista dejanja‘?
2. Če so ob razglasitvi sodbe glede nezakonitega uvoza drog preiskovalni organi imeli podatke in

dokaze, ki podpirajo sum sodelovanja v [kriminalni] združbi, vendar teh podatkov in dokazov zaradi interesa preiskave niso predložili sodišču in na tej podlagi niso sprožili kazenskega pregona, ali navedeni nezakoniti uvoz pomeni ‚isto dejanje‘ v smislu člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa, kot je sodelovanje v združbi, katere namen je promet z drogami?“

- 31 Na predlog predložitvenega sodišča, ki je bil utemeljen z zaskrbljenostjo tega sodišča, da bi se predaja, ki so jo zahtevali italijanski organi, zavlekla, je pristojni senat preučil potrebo, da se ta zadeva obravnava po nujnem postopku iz člena 104b Poslovnika Sodišča. Pristojni senat je s sklepom z dne 20. julija 2009, sprejetim na podlagi odstavka 1, četrti pododstavek, navedenega člena, po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da se temu predlogu ne ugodi.

Vprašnji za predhodno odločanje

- 32 Predložitveno sodišče poskuša z vprašanjema za predhodno odločanje v bistvu izvedeti, ali lahko v okoliščinah, kot so te v zadevi v glavni stvari, nasprotuje izvršitvi naloga za prijetje na podlagi člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa.
- 33 Iz prvega vprašanja, ki se nanaša na to, ali je pojem „ista dejanja“ iz člena 3, točka 2, samostojen pojem prava Unije, je namreč razvidno, da če je treba ta pojem – po mnenju predložitvenega sodišča – preučiti zgolj ob upoštevanju prava odreditvene države članice ali izvršitvene države članice, mora to sodišče G. Mantella predati. Tako naj bi bilo na eni strani zato, ker naj bi bilo kaznivo dejanje v okviru združbe po nemškem pravu, kot ga razlaga Bundesgerichtshof, načelno mogoče preganjati tudi naknadno, če sta se, prvič, predhodna obtožnica in sodna preiskava nanašali samo na posamična dejanja člana take združbe ter, drugič, če obtoženi ni mogel upravičeno pričakovati, da je predhodni postopek zajemal vsa dejanja, storjena v okviru združbe. Na drugi strani ob upoštevanju sodne prakse Corte suprema di cassazione, navedene v točki 14 te sodbe, in podatkov iz točke 26 te sodbe, ki jih je preiskovalni sodnik Tribunale di Catania predložil predložitvenemu sodišču 4. aprila 2004, sodba, ki jo je 30. novembra 2005 izdalo Tribunale di Catania v italijanskem pravu ne nasprotuje pregonu za kazniva dejanja, kot so ta iz naloga za prijetje.
- 34 Nasprotno, če je treba pojem „ista dejanja“ šteti za samostojen pojem prava Unije, želi predložitveno sodišče z drugim zastavljenim vprašanjem izvedeti, ali v nasprotju z nemškim in italijanskim pravom, kakor ju razlagajo višja sodišča teh držav članic, ta določba Okvirnega sklepa zahteva – zato da se omogoči pregon osebe za širše kaznivo dejanje od tistega, ki je že bilo predmet pravnomočne sodbe, ki se je nanašala na posamično dejanje – da preiskovalci pri vložitvi prve tožbe, ki je pripeljala do te pravnomočne sodbe, ne upoštevajo, da so obstajala druga posamična kazniva dejanja in kaznivo dejanje združevanja, kar se v primeru italijanskih preiskovalnih organov ni zgodilo.
- 35 Za uvod je treba opozoriti, da je namen Okvirnega sklepa, kot je razvidno zlasti iz njegovega člena 1(1) in (2) ter uvodnih izjav 5 in 7, nadomestitev sistema večstranske izročitve med državami članicami s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali pregona na podlagi načela medsebojnega priznavanja (sodba z dne 6. oktobra 2009 v zadevi Wolzenburg, C-123/08, ZOdl., str. I-9621, točka 56).
- 36 V načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji struktura Okvirnega sklepa, je na podlagi člena 1(2) tega sklepa vključeno tudi, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje (sodba z dne 1. decembra 2008 v zadevi Leymann in Pustovarov, C-388/08 PPU, ZOdl., str. I-8983, točka 51).
- 37 Države članice lahko namreč izvršitev takega naloga odklonijo le v primerih obvezne neizvršitve, določenih v členih 3 in 4 tega sklepa (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Leymann in Pustovarov, točka 51).
- 38 V zvezi s tem pojma „ista dejanja“ iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa ni mogoče prepustiti presoji pravosodnih organov posameznih držav članic glede na njihovo nacionalno pravo. Iz zahteve po enotni uporabi prava Unije je namreč razvidno, da kadar ta določba v zvezi s tem pojmom ne napotuje na pravo držav članic, jo je treba v celotni Uniji razlagati samostojno in enotno (glej po analogiji sodbo z dne 17. julija 2008 v zadevi Kozłowski, C-66/08, ZOdl., str. I-6041, točki 41 in 42). Pomeni torej

samostojen pojem prava Unije, ki je kot tak lahko predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ga vloži katero koli sodišče, ki odloča o sporu v zvezi s tem, pod pogoji, opredeljenimi pod naslovom VII Protokola št. 36 k PDEU, ki se nanaša na prehodne določbe.

- 39 Opozoriti je treba, da je pojem „ista dejanja“ naveden tudi v členu 54 KISS. V tem okviru je bil navedeni pojem razložen tako, da se nanaša le na materialnost dejstev in zajema vse konkretne okoliščine, ki so neločljivo medsebojno povezane, ne glede na pravno opredelitev teh dejstev ali pravno zavarovanega interesa (glej sodbi z dne 9. marca 2006 v zadevi Van Esbroeck, C-436/04, ZOdl., str. I-2333, točke 27, 32 in 36, in z dne 28. septembra 2006 v zadevi Van Straaten, C-150/05, ZOdl., str. I-9327, točke 41, 47 in 48).
- 40 Ob upoštevanju skupnega cilja členov 54 KISS in 3(2) Okvirnega sklepa, ki preprečuje, da bi bila oseba znova preganjana ali bi bil zoper njo uveden kazenski postopek za ista dejanja, je treba priznati, da razlaga tega pojma, podana v okviru KISS, enako velja tudi za Okvirni sklep.
- 41 Potem ko izvršitveni pravosodni organ izve, da v neki državi članici obstaja pravnomočna sodba za „ista dejanja“, kot so ta, ki so predmet evropskega naloga za prijetje, ki mu je bil vročen, mora navedeni organ v skladu s členom 3, točka 2, Okvirnega sklepa zavrniti izvršitev navedenega naloga za prijetje, pod pogojem, da je v primeru obsodbe ta sankcija že izvršena, se izvršuje ali pa se je po zakonodaji izvršitvene države članice ne more več izvršiti.
- 42 Predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe navaja, da se na prvi pogled nagiba k temu, da se dejanja, na katera se opira pravnomočna sodba z dne 30. novembra 2005, in sicer to, da je G. Mantello 13. septembra 2005 v Vittorii posedoval 155,46 g kokaina, in ki se nanašajo na pojem „ista dejanja“, razlikujejo od dejanj, navedenih v nalogu za prijetje, in sicer, prvič, dejanj, ki segajo v čas med januarjem 2004 in novembrom 2005 in se nanašajo na sodelovanje G. Mantella v kriminalni združbi v vlogi tihotapca, posrednika in odgovornega za preskrbo, in drugič, dejanj v zvezi z nezakonitim posedovanjem droge v tem času v več italijanskih in nemških mestih.
- 43 Tako je treba šteti, da se vprašanja predložitvenega sodišča dejansko bolj nanašajo na pojem „pravnomočna sodba“, kot pa na pojem „ista dejanja“. To sodišče namreč sprašuje, ali je mogoče – glede na to, da so italijanski preiskovalci ob izdaji sodbe z dne 30. novembra 2005 imeli dokaze glede dejanj, ki so se zgodila med januarjem 2004 in novembrom 2005 in ki bi lahko omogočala dokaz kaznivega dejanja sodelovanja G. Mantella pri kriminalni združbi ter nezakonito posedovanje prepovedane droge – šteti, da ta sodba ni le pravnomočna obsodilna sodba, ki zajema posamična dejanja z dne 13. septembra 2005, za katera je bilo ugotovljeno kaznivo dejanje nezakonitega posedovanja prepovedane droge, namenjene preprodaji, temveč tudi sodba, ki preprečuje nadaljnji pregon za kazniva dejanja, kot so tista, ki so navedena v nalogu za prijetje.
- 44 Povedano drugače, to sodišče sprašuje, ali okoliščina, da so imeli preiskovalni organi dokaze v zvezi z dejanji, ki pomenijo kazniva dejanja, navedena v nalogu za prijetje, vendar jih niso predložili v presojo Sodišču v Catanii, ko je to odločilo o posamičnih dejanjih z dne 13. septembra 2005, omogoča ugotovitev, da gre za odločbo, ki je primerljiva s pravnomočno sodbo za dejanja, navedena v tem nalogu za prijetje.
- 45 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se za iskano osebo šteje, da se je pravnomočna sodba za ista dejanja v smislu člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa nanašala nanjo, če je bil kazenski pregon na podlagi kazenskega postopka pravnomočno ustavljen (glej po analogiji sodbi z dne 11. februarja 2003 v združenih zadevah Gözütok in Brügge, C-187/01 in C-385/01, Recueil, str. I-1345, točka 30, in z dne 22. decembra 2008 v zadevi Turansky, C-491/07, ZOdl., str. I-11039, točka 32) ali če so pravosodni organi države članice sprejeli odločbo, s katero je bil obtoženec pravnomočno oproščen v zvezi z očitanimi dejanji (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Van Straaten, točka 61, in Turansky, točka 33).
- 46 „Pravnomočnost“ sodbe, navedena v členu 3, točka 2, Okvirnega sklepa, spada na področje prava države članice, v kateri je bila ta sodba izdana.
- 47 Tako odločba, s katero v skladu s pravom države članice, ki je zoper neko osebo sprožila kazenski pregon, ni pravnomočno ustavljen kazenski postopek na državni ravni za nekatera dejanja, načeloma ne

more pomeniti postopkovne ovire za to, da bi se kazenski pregon te osebe za ista dejanja morebiti začel ali nadaljeval v eni od držav članic Unije (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Turansky, točka 36).

- 48 Tako kot pri sodelovanju, določenem v členu 57 KISS, člen 15(2) Okvirnega sklepa izvršitvenemu pravosodnemu organu države članice omogoča, da od pravosodnega organa, na ozemlju katerega je bila izdana sodna odločba, zahteva pravne podatke o natančni vrsti te odločbe, zato da se ugotovi, ali se v skladu z nacionalnim pravom ta odločba šteje za odločbo, s katero je bil pravnomočno ustavljen kazenski postopek na nacionalni ravni (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Turansky, točka 37).
- 49 V zadevi v glavni stvari pa se je predložitveno sodišče sklicevalo prav na sodelovanje, določeno v členu 15(2) Okvirnega sklepa. Odreditveni pravosodni organ mu je v odgovoru izrecno navedel, da je bila v skladu z italijanskim pravom zoper obtoženca izdana pravnomočna sodba v zvezi s posamičnimi dejanji nezakonitega posedovanja prepovedane droge, vendar pa pregon, zajet z nalogom za prijetje, ki ga je izdal ta organ, temelji na drugih dejanjih, ki se nanašajo na kaznivo dejanje organiziranega kriminala in druga kazniva dejanja nezakonitega posedovanja prepovedane droge zaradi preprodaje, ki niso bila zajeta v njegovi sodbi z dne 30. novembra 2005.. Tako je kljub temu, da so preiskovalni organi imeli nekatere podatke o dejstvih v zvezi s temi kršitvami, iz odgovora odreditvenega pravosodnega organa razvidno, da ni mogoče šteti, da je bil kazenski postopek s prvo sodbo Tribunale di Catania na nacionalni ravni pravnomočno končan v zvezi z dejanji, ki so predmet naloga za prijetje.
- 50 Zato bi izvršitveni pravosodni organ – v okoliščinah, kot so te v zadevi v glavni stvari, ko je odreditveni pravosodni organ v odgovor na zahtevo za predložitev informacij, ki jih je v smislu člena 15(2) Okvirnega sklepa zahteval izvršitveni pravosodni organ s predložitvijo ustrezne utemeljitve, izrecno ugotovil, da z njegovo prejšnjo sodbo niso bila zajeta dejanja, navedena v nalogu za prijetje, kar torej ni preprečevalo pregona, določenega v navedenem nalogu za prijetje – moral izpeljati sklepe iz presoje, ki jo je v odgovor podal odreditveni pravosodni organ.
- 51 Glede na navedeno je treba predložitvenemu sodišču odgovoriti, da je za namene izdaje in izvršitve evropskega naloga za prijetje pojem „ista dejanja“ iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa samostojen pojem prava Unije. V primeru, kot je ta v zadevi v glavni stvari – v katerem je odreditveni pravosodni organ v odgovor na zahtevo za predložitev informacij, ki jih je v smislu člena 15(2) Okvirnega sklepa zahteval izvršitveni pravosodni organ, v skladu s svojim nacionalnim pravom in ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz pojma „ista dejanja“, kot je določen v členu 3, točka 2, Okvirnega sklepa, izrecno ugotovil, da prejšnja sodba, izdana v njegovem pravnem redu, ni pomenila pravnomočne sodbe, ki bi zajemala dejanja, navedena v njegovem nalogu za prijetje, in da torej ni preprečevala pregona, določenega v navedenem nalogu za prijetje – izvršitveni pravosodni organi nima nobenega razloga, da bi v povezavi s to sodbo uporabil razlog za obvezno neizvršitev iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa.

Stroški

- 52 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Za namene izdaje in izvršitve evropskega naloga za prijetje je pojem „ista dejanja“ iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami samostojen pojem prava Unije.

V primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari – v katerem je odreditveni pravosodni organ v odgovor na zahtevo za predložitev informacij, ki jih je v smislu člena 15(2) tega okvirnega sklepa zahteval izvršitveni pravosodni organ, v skladu s svojim nacionalnim pravom in ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz pojma „ista dejanja“, kot je določen v členu 3, točka 2, tega okvirnega sklepa, izrecno ugotovil, da prejšnja sodba, izdana v njegovem pravnem redu, ni pomenila pravnomočne sodbe, ki bi zajemala dejanja, navedena v njegovem nalogu za prijetje, in da torej

ni preprečevala pregona, določenega v navedenem nalogu za prijetje – izvršitveni pravosodni organ nima nobenega razloga, da bi v povezavi s to sodbo uporabil razlog za obvezno neizvršitev iz navedenega člena 3, točka 2.

Podpisi

---

* Jezik postopka: nemščina.